сърдце; туренитѣ софиянци не сѫ си яко гезгинджии, а софиянкитѣ, които могатъ да се гордятъ съ ~~това~~ преимуществото, че много приличатъ на кюсетата на лѣхве, които сѫ тъй насторени въ отечеството на хотли тѣ, ~~софиян-кинѣ, кадъ вами~~, тоже сѫ ~~доста~~ техничкии личноподвижни, ~~тѣ~~ ще обичатъ да се кръжатъ вънъ отъ окръга си; така що не тѣ дѣва нищо софийско не можемъ да чуемъ ни да видимъ.

Може би нашитѣ софиянци и софиянки ако и да бѣха по гезгинджии единитѣ и по-леки и лесноподвижни другитѣ, ~~да не сѫ расположени~~ да не сѫ расположени къмъ пътешествия и да не желаятъ да ходятъ на далечь и да се расхождатъ на широко, именно: защото знаятъ до колко не сѫ честити въ пътуванията си. И действително така ще да е. Помнятъ читателитѣ че преди двѣ години нѣщо единъ Софиянецъ бѣше излѣзълъ да се порасходи, но на кѫдѣ отиде и кѫдѣ се заскита „се на чу и не видѣ никакъвъ“ и до сега.

Също могатъ да си припомнятъ, пакъ читателитѣ, че не отколѣ, бѣше се чуло че другъ единъ Софиянецъ или сама София, т. е. Столицата, ~~бѣше~~ бѣше се наканила нѣкогижъ подъ туна или капелина „Сърдецъ“ да излѣзе да позабиколи свѣта. Колко бѣхми се ние зарадвали! Мнозина се обличваха да я пресрѣщнатъ; но… времето минува; днитѣ броёмъ преходждатъ, само вѣсти доходждатъ, а „ни вѣсть ни костъ“ отъ нея или отъ него! Сърдецъ не, ами и крайникъ не сми видѣли! Дали